

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 31/2016
26.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. З.Ф., због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адв. В.В., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сенти К 605/14 од 18.05.2015. године и Вишег суда у Суботици Кж1 107/15 од 11.08.2015. године, у седници већа одржаној 26.01.2016. године, већином гласова, је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене З.Ф., као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Сенти К 605/14 од 18.05.2015. године и Вишег суда у Суботици Кж1 107/15 од 11.08.2015. године, тако што се окр. З.Ф., на основу члана 423. тачка 1. ЗКП

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

- да је дана 30.08.2008. године у 22,30 часова приликом пасошке контроле на друмском граничном прелазу Хоргош, способна да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свесна свог дела чије извршење је хтела, употребила као праву неистиниту јавну исправу, путну исправу СРЈ бр. 000887055, која је издата дана 12.10.1998. године у СУП П. на њено име, а у којој се на страници бр. 4 налази отиснути печат „А.Р.“ из 10.02.1999. године УЛ и „ D 10-2-99 75 F.M. f 033“ на којима постоје трагови оштећења и радирања тј. наведени отиснути печати су преправљени, а при чему је била свесна забрањености свог дела,

- чиме би извршила кривично дело фалсификовања исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сенти К 605/14 од 18.05.2015. године, остављена је на снази пресуда Основног суда у Суботици К 1640/13 од 05.12.2013. године те је окр. З.Ф. оглашена кривом због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ за које дело јој је изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од три месеца, с тим да иста неће бити извршена уколико окривљена у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Одлучујући о жалби браниоца окривљене, Виши суд у Суботици је пресудом Кж1 107/15 од 11.08.2015. године, одбио жалбу као неосновану и првостепену пресуду потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљене, адв. В.В., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама на штету окривљене повређен закон јер није доказана противправност нити кривица окривљене, без чега нема ни кривичног дела, чиме у суштини указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда, основано бранилац у захтеву указује да је у конкретном случају на штету окривљене повређен кривични закон и то у питању да ли је дело за које се окривљена гони кривично дело.

Наиме, кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ чини онај ко направи лажну или преиначи праву исправу у намери да се таква исправа употреби као права или ко лажну или преиначену исправу употреби као праву или је набави ради употребе, док је ставом 2. прописано да дело из става 1. постоји ако је учињено у погледу јавне исправе, тестаментa, менице, чека, јавне или службене књиге или друге књиге која се мора водити на основу закона.

Изреком првостепене пресуде окр. З.Ф. оглашена је кривом да је дана 30.08.2008. године употребила као праву неистиниту јавну исправу, путну исправу СРЈ бр. 000887055, издату од СУП-а П., а у којој су отиснути печати

Аеродрома Приштина и Минхен, на којима постоје трагови оштећења и радирања, односно, да су наведени отиснути печати преправљени.

По оцени Врховног касационог суда из чињеничног описа радње окривљене датог у изреци првостепене пресуде не произилази да је окривљена употребила као праву неистиниту јавну исправу.

Наиме, окривљени је на граничном прелазу Хоргош, приликом пасошке контроле употребила легалну јавну исправу, пасош издат од стране СУП-а П. на њено име, дакле, важећу путну исправу издату од стране надлежног државног органа. Чињеница да се у тој исправи налазе отиснути печати са аеродрома у Приштини и Минхену од 10.02.1999. године на којима постоје трагови оштећења и радирања (гребања), сама по себи не значи да су ти печати преправљани, тим пре што из обављеног вештачења произилази да су оштећења на четвртој страни путне исправе на отиску печата у виду извучености влакана хартије. Осим тога, наведена оштећења на печатима стављеним 1999. године сама по себи не доводе у сумњу валидност самог пасоша нити имају било какве везе са коришћењем таквог пасоша приликом преласка границе 2008. године.

Према томе, у описаним радњама окривљене недостаје битно обележје кривичног дела за које је окривљена оглашена кривим – неистинита јавна исправа. У таквој ситуацији, првостепени суд је, по правилној примени закона, морао да донесе ослобађајућу пресуду, па како то није учинио већ је окривљену огласио кривом за кривично дело из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, иако су њеним радњама не стичу битни елементи нужни за постојање предметног кривичног дела, то је првостепеном пресудом на штету окривљене повређен закон – члан 439. тачка 1. ЗКП.

С обзиром на то да другостепени суд наведену повреду није отклонио, већ је првостепену пресуду потврдио, то је иста повреда учињена и другостепеном пресудом.

Стога је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног усвојио као основан и, на основу члана 423. став 1. ЗКП окр. З.Ф. ослободио од оптужбе да је извршила кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ.

Сходно члану 265. став 1. ЗКП, одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.